

der kunde opnåas Enighed mellem Udvalget og Ministeren om dette Forslag, men at jeg efter hans Mening tværtimod havde uddybet Røsten. Na, jeg kunde fristes til at spørge: Hvorfra kan den højtærede Minister egentlig vide dette? Hvor kan den højtærede Minister vide, hvorledes min Virksomhed i dette Udvalg har været? Det er ikke let muligt. Den højtærede Minister sagde, at det var ikke den ærede Ordførers Skyld bl. a., at samtlige Lønninger bleve optagne i Loven. Det er rigtigt, det er ikke Ordførers Skyld, at den højtærede Minister har tilknaabt dette Forslag, Ordføreren har ikke haft den fjerneste Indflydelse paa den højtærede Minister i saa Henseende, men den højtærede Minister vil vistnok indrømme, at det heller ikke er hans Skyld eller hans Fortjeneste, at det er kommet ind i Loven, thi saa havde Ministeren foreslaaet det i sit Lovforslag. Hvis der overhovedet er nogen Fortjeneste ved det, at Lønningsbestemmelserne er optagne, maa Udvalget tilegne sig en lille Del af denne Fortjeneste, saasom det er Udvalget, der har foreslaaet dem optagne, og vi takke den højtærede Minister, fordi han — det er for Resten første Gang, jeg hører det i Dag — vil tiltræde dette Forslag. Vi ville altsaa blot tillade os at udbede os en lille besteden Brøddel af den Fortjeneste, der er ved at tage disse Bestemmelser op; den højtærede Minister skal selvfølgelig faa Broderparten. (Indenrigsministeren [Sjægerslev]: De maa have den hele, vær's go!). Endelig rettede den højtærede Minister til mig personlig en Betydelse, eller hvad det skulde være, for at jeg i Forgaars havde refereret nogle Ord af en Samtale med afbøde Generaldirektør Holst. Jeg skal dertil bemærke, at dette Ansvar maa jeg dog vel egentlig kunne bære alene. Men jeg skal yderligere bemærke, at denne Samtale fandt ikke Sted paa et Tidspunkt, da den paagældende Embedsmand i ringeste Måade kunde røbe noget, der var en Tjenestehemmelighed, ingenlunde. Det var nemlig, som jeg nævnte i Forgaars, enten de allerførste Dage af Maj eller de første Dage af Juni 1886, og den Gang var saa vel Administrationsordningen bragt i Stand som hele Togordningen for den hele Togudvidelse, der traadte i Kraft den 1ste Juni, altsaa et Par Dage før eller et Par Dage efter Samtalen. Det var heller ikke i den Forstand en privat Samtale; det var en Samtale i Generaldirektørens Embedskontor, hvor jeg mødte hos ham for at tale med ham om Trafikanliggender, og det var den Samtale, som førte os ind paa først at omtale Københavns Banegaards Utilstrækkelighed for den

meget forøgede Trafik, som netop den afbøde Generaldirektør ikke var saa overmaade dristig ved, af Hensyn til den indskrænkede Plads paa Københavns Banegaard; dertil skal jeg nu ikke fordybe mig videre. Endnu en Ting vil jeg gerne nævne, som jeg vil erkende, at jeg glemte i Forgaars. Jeg turde maasse dog bede om 5 Minutter endnu, da der er et Punkt i vor Driftsordning, som jeg gerne vilde henlede Ministerens Opmærksomhed paa, som der vist nok bør rettes lidt paa, og som vist nok kan rettes. Det er den lidet tilfredsstillende Benyttelse af vort Personmateriel, hvilket ganske vist ikke er karakteristisk for vore Statsbaner alene, thi jeg indrømmer, det er en almindelig Klage hele Verden over, at Besættelsen af Pladserne i Personvognene er uforholdsmæssig ringe. Hos os hører det sig maasse ikke værre end andre Steder, det skal jeg indrømme i al sin Almindelighed. Vi have imidlertid ikke mere end 23 pCt af Personpladserne besatte, vi have næppe haft mere besat nogen Sunde, vi have i alt Fald ikke haft mere 1880—81. Men hvad der navnlig stiller sig højt uheldigt for os, er Benyttelsen af de dhrere Vognpladser, navnlig 1ste Klasse. Der er Forholdet det, at det kun er 0,77 pCt af samtlige Passagerer, der køre paa 1ste Klasse, medens 4,39 pCt af Pladserne ere bestemte til 1ste Klasse. Det fører med andre Ord til, at for hver Plads, der er besat af 1ste Klasse, staar der 24 ledige, det er altsaa kun hver 25de Plads, der er besat, medens der dog kun staar 7 $\frac{2}{3}$ Plads ledig for hver Passager, der er i 2den Klasse og 3 $\frac{2}{3}$ ledig for hver Passager paa 3dje Klasse. Det er dette Forhold, jeg gerne vilde henlede Opmærksomheden paa, at det dog vist var paa Tide, at man noget begrænsede Anstæffelsen af 1ste Classes Vogne, for saa vidt man ikke vil gaa til noget, jeg ser, at man i den allerførste Tid er begyndt med i England, nemlig helt at afstæffe 2den Klasse og altsaa tvinge Passagererne til enten at køre paa 3dje Klasse eller ofre det større Beløb, det koster at køre paa første Klasse. Det kan være, at det er en ret praktisk Foranstaltning, det skal jeg ikke udtale mig om, men vil man ikke gaa dertil, maa man dog komme bort fra det Forhold, at man har 24 Pladser staaende tomme i 1ste Klasse, naar man har en besat. Hvad jeg glemte i Forgaars, og som jeg anser det for min Pligt at nævne et Par Ord om, er det økonomiske Resultat af det Forslag, Flertallet har tilsladt sig at stille. Saa vidt jeg har kunnet se, vil, hvis Flertallets Forslag vedtages, det finansielle Resultat for Statsbanerne